

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił płatnikowi G. K. zwrotu nienależnie opłaconych składek. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 11 stycznia 2019 r. wnioskodawca podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w okresie od 01.12.2011 r. do 10.09.2013 r. W okresach od 06.08.2015r. do 30.08.2015r., od 01.09.2016r. do 08.03.2017r., od 14.04. (...) do 13.05.2017r. oraz od 22.06.2017r. do 31.08.2017r. ubezpieczony wykazał podstawy wymiaru składek jak dla osób prowadzących działalność gospodarczą, którym w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych przysługuje zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% minimalnego wynagrodzenia. Według ZUS z dokumentów dotyczących przebiegu ubezpieczenia zarejestrowanych na koncie wnioskodawcy zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego wynika, że utracił on prawo do wykazania składek "preferencyjnych" w latach 2015-2017, ponieważ w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed 06.08.2015r. prowadził działalność gospodarczą jako jednoosobowy wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Organ podniósł, że w dniu 25 marca 2019 r. wszczął postępowanie w sprawie weryfikacji prawidłowości zgłoszeń do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od 06.08.2015r. do 30.08.2015r., od 01.09.2016r. do 08.03.2017r., od 14.04. (...) do 13.05.2017r. oraz od 22.06.2017r. do 31.08.2017r. i wykazania podstaw wymiaru składek z tytułu prowadzenia działalności. Postępowanie to zostało zakończone decyzją z dnia 14 maja 2019 r. Powyższe okoliczności w ocenie ZUS mają wpływ na stan rozliczeń na koncie ubezpieczonego. W zaistniałej sytuacji deklaracje rozliczeniowe za okresy od 06.08.2015 r. do 30.08.2015 r., od 01.09.2016 r. do 08.03.2017 r., od 14.04. (...) do 13.05.2017 r. oraz od 22.06.2017 r. do 31.08.2017 r., w których ubezpieczony wykazał składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy preferencyjnej, są nieprawidłowe. Po złożeniu poprawnych dokumentów rozliczeniowych będzie zaś możliwe ustalenie salda i ewentualny zwrot nienależnie opłaconych składek na nowy wniosek. (decyzja k. 25 – 26 akt ZUS)

Od powyższej decyzji wnioskodawca G. K. odwołał się w dniu 21 czerwca 2019 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej uchylenie z uwagi na przekroczenie przez ZUS wszelkich terminów przewidzianych w art. 24 ust. 6a-6e Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zwrot nadpłaconych składek wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi, tj. od dnia 11 stycznia 2019 r.

Ubezpieczony wskazał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych miał 30 dni na zwrot wszelkich nadpłaconych przez niego składek w latach 2011-2013 od dnia uprawomocnienia się wyroku Sądu Apelacyjnego, czyli od dnia 11 stycznia 2019 r. Wnioskodawca podkreślił, że wniesione przez niego do ZUS pisma z dnia 8 marca 2019 oraz 8 kwietnia 2019 r. miały jedynie charakter ponaglenia, gdyż pierwotny wniosek o wypłatę nienależnie wpłaconych składek złożył on dnia 21 grudnia 2016 r. i był on jednocześnie przedmiotem postępowania sądowego, które wygrał w obu instancjach. Według wnioskodawcy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykonał wyrok Sądu jedynie częściowo, przeksiegowując nadpłatę na jego subkonto w ZUS zamiast dokonać zwrotu zgodnie z dyspozycją zaliczając bez jego zgody nadpłacone składki na poczet przyszłych ewentualnych niedopłat. (odwołanie k. 3 - 7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 8 – 8 verte)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca G. K. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych przez spółkę z o. o. (...) jako pracownik w okresie od 01.02.2012r. do 30.09.2013r. (bezsporne)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 14 listopada 2016 r. nr 539/16 stwierdził, że G. K. jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie od 07.04.2011r. do

10.09.2013r. oraz określił miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. (bezsporne)

Decyzją z dnia 14.11.2016r. nr (...) organ rentowy wyłączył wnioskodawcę z ubezpieczeń społecznych w okresie od 01.02.2012r. do 30.09.2013r. jako pracownika spółki (...). (bezsporne)

Kolejną decyzją z dnia 30.12.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję z dnia 14 listopada 2016 r. nr (...) i ustalił, że w okresie od 07.04.2011r. do 31.12.2011r. wnioskodawca podlega jako wspólnik jednoosobowej spółki z o. o. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, zaś w okresie od 01.01.2012r. do 10.09.2013r. powinien opłacać składki jedynie na ubezpieczenie zdrowotne. (bezsporne)

Na skutek odwołania wnioskodawcy Sąd Okręgowy w Łodzi prawomocnym wyrokiem z dnia 15 grudnia 2017r. o sygn. akt VIII U 14/17, zmienił decyzje organu rentowego z dnia 14 listopada 2016r. nr (...) i z dnia 30 grudnia 2016r. i stwierdził, że G. K. jako wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od 07.04.2011r. do 30.11.2011r. oraz od 01.01.2012r. do 10.09.2013r. oraz przekazał wniosek ubezpieczonego o rozliczenie składki zdrowotnej dla osób prowadzących działalność gospodarczą oraz zwrot pozostałej części uiszczonych przez niego składek z tytułu umowy o pracę w (...) Spółki z o.o. do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych. (wyrok SO w Łodzi z dnia 15.12.2017 r. k. 1 – 1 verte akt ZUS, wyrok SA w Łodzi z dnia 11.01.2019 r. k. 6 akt ZUS)

W dniu 8 marca 2019 r. ubezpieczony złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przebieganie wpłaty z konta spółki (...) na jego konto. (wniosek k. 16 akt ZUS)

W dniu 13.03.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przebiegał wpłaty z konta spółki (...) na konto wnioskodawcy. (bezsporne, a nadto pismo ZUS z dnia 26.04.2019 r. k. 23 akt ZUS)

Pismem z dnia 27 marca 2019 r. organ rentowy wskazał, że od 06.08.2015 r. do 30.08.2015 r., od 01.09.2016r. do 08.03.2017r., od 14.04. (...) do 13.05.2017r. oraz od 22.06.2017r. do 31.08.2017r. powinien wykazać pełne podstawy wymiaru składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i dopiero po złożeniu poprawnych dokumentów rozliczeniowych będzie możliwe ustalenie salda i ewentualny zwrot nienależnie opłaconych składek na nowy wniosek. (pismo ZUS z dnia 27.03.2019 r. k. 18 akt ZUS)

W dniu 8 kwietnia 2019 r. ubezpieczony złożył do organu rentowego kolejny wniosek o zwrot nadpłaconych składek za lata 2011 – 2013. (wniosek k. 22 akt ZUS)

W piśmie z dnia 26.04.2019 r. ZUS ponownie poinformował wnioskodawcę, że dopiero po złożeniu poprawnych dokumentów rozliczeniowych będzie możliwe ustalenie jego salda i ewentualny zwrot nienależnie opłaconych składek na nowy wniosek. (pismo ZUS z dnia 26.04.2019 r. k. 23 akt ZUS)

Wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą był zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 06.08.2015r. do 30.08.2015r., a w okresach od 01.09.2016r. do 08.03.2017r., od 14.04.2017r. do 13.05.2017r. i od 22.06.2017r. do 31.08.2017r. był z tego tytułu zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. (bezsporne)

Wnioskodawca do 31.08.2017r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w formie firmy (...) rozliczał składki od preferencyjnej podstawy wymiaru i złożone przez niego do ZUS deklaracje rozliczeniowe dotyczyły składek w takiej preferencyjnej a nie pełnej wysokości. (bezsporne, a nadto raport rozliczeń należności płatnika k. 30 – 31 akt ZUS)

Decyzją z dnia 14.05.2019r. organ rentowy stwierdził, że podstawy wymiaru składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej GK CONSULTING G. K. wynoszą.

a. na ubezpieczenia społeczne:

- za 09-12.2016r. - 2433,00 zł
- za 01,02.2017r. - 2557,80zł
- za 03.2017r. - 660,08 zł
- za 04.2017r. - 1449,42 zł
- za 05.2017r. - 1072,63 zł
- za 06/2017r. - 767,34 zł
- za 07,08/2017r. - 2557,80 zł

b. na Fundusz Pracy

- za 09-12.2016r. - 2433,00 zł
- za 01,02.2017r. - 2557,80zł
- za 03.2017r. - 6.60,08 zł
- za 04/2017r. - 144942 zł
- za 05/2017r. - 1072,63 zł
- za 06.2017r. - 767,34 zł
- za 07,08.2017r. - 2557,80 zł. (decyzja k. 20 – 21 akt ZUS)

Sąd Okręgowy w Łodzi prawomocnym wyrokiem z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie o sygn. akt VIII U 2927/19 oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji ZUS. (wyrok SO w Łodzi z dnia 25.03.2020 r. k. 24, postanowienie SA w Łodzi k. 57 załączonych akt o sygn. VIII U 2927/19)

Wnioskodawca nie złożył do organu rentowego skorygowanych deklaracji rozliczeniowych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. (bezsporne a nadto oświadczenie pełnomocnika ZUS e – protokół rozprawy z dnia 22.04.2021 r. 00:00:47, płyta CD k. 51)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności dokumenty zawarte w aktach sprawy, w tym o dokumenty z akt ZUS płatnika G. K. oraz z załączonych akt o sygn. VIII U 2927/19.

Należy w tym miejscu podkreślić z całą stanowczością, iż powyższy stan faktyczny był między stronami – w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia sprawy – w całości bezsporny, natomiast strony wywodziły z niego odmienne skutki prawne, ta zaś kwestia należy do oceny prawnej zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego Sąd dokona poniżej w ramach rozważań prawnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie G. K. nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U z 2020 r., poz. 266 z późn. zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art. 13 pkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 1398 ze zm.) obowiązującej od 1 października 2004 roku osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Zgodnie z treścią art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (tekst jednol. Dz.U. z 2020 r., poz. 1409) obowiązującej od 1 czerwca 2004 r. obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 107 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Na mocy art. 18a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność gospodarczą w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak, niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Stosownie do art. 18a ust. 2 pkt. 1- art. 18a ust. 1 cytowanej ustawy nie ma zastosowania do osób, które prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność.

Stosownie do treści art. 41 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek przekazuje do Zakładu imienne raporty miesięczne, po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, w terminie ustalonym dla rozliczania składek.

Według art. 41 ust. 6 przytoczonego aktu prawnego płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący w formie nowego dokumentu zawierającego wszystkie prawidłowe informacje określone w ust. 3-5, jeżeli zachodzi konieczność korekty danych podanych w imiennym raporcie miesięcznym w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości: 1) przez płatnika składek we własnym zakresie; 2) przez Zakład.

Zatem to przepis art. 41 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych określa, kiedy możliwe jest korygowanie uprzednio złożonych deklaracji rozliczeniowych. Jak wskazał np. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 7 lutego 2012 r. III AUa 1167/11, OSA 2013/5/56-81, prawo płatnika do korygowania zadeklarowanej podstawy wymiaru składek jest reglamentowane przepisami prawa ubezpieczeń społecznych i nie ma charakteru dowolnego.

Zgodnie zaś z treścią art. 46 ust. 1 ustawy systemowej płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Stosownie do art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b.

W myśl art. 24 ust. 6a ustawy systemowej nienależnie opłacone składki podlegają zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek, chyba że płatnik składek złoży wniosek o zwrot składek, z zastrzeżeniem ust. 6c, 8 i 8d.

Zakład zawiadamia płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z ust. 6a mogą być zwrócone, chyba że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym. (ust. 6b)

Po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot. (ust. 6c)

Nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 6c. (ust. 6d)

Jeżeli nienależnie opłacone składki nie zostaną zwrócone w terminie określonym w ust. 6d, podlegają oprocentowaniu w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranym od zaległości podatkowych, od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6c. (ust. 6e)

Mając na uwadze powyższe przepisy uznać należy, że podstawowym sposobem postępowania ZUS w przypadku nienależnie opłaconej składki jest jej zaliczenie na poczet innych zaległości płatnika. Jedynie na wniosek płatnika składek ZUS ma obowiązek zastosować natychmiastowy zwrot kwoty nienależnie opłaconych składek.

Procedura zwrotu nienależnie opłaconych składek została uregulowana bardzo szczegółowo. Po pierwsze, ZUS ma obowiązek zawiadomić płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z art. 24 ust. 6a ustawy systemowej mogą być zwrócone, jeżeli kwota zwrotu jest wyższa, niż wysokość kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym.

Płatnik składek może złożyć wniosek o zwrot nienależnie opłaconych składek po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, a od 20.7.2011 r. w powyższym zakresie nie obowiązuje już 7-dniowy termin od otrzymania zawiadomienia płatnika przez ZUS o kwocie nienależnie opłaconych składek (art. 24 ust. 6c ustawy systemowej po zmianie dokonanej przez ustawę z 28.4.2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 138, poz. 808). Nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku (art. 24 ust. 6d SysUbSpołU), a jeżeli nie zostaną zwrócone w tym terminie, podlegają oprocentowaniu w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranym od zaległości podatkowych, liczonym od dnia złożenia wniosku o zwrot przez płatnika (art. 24 ust. 6e cytowanego aktu prawnego). W przypadku złożenia przez płatnika wniosku do ZUS o zwrot nienależnie opłaconych składek, zgodnie z art. 77b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa w zw. z art. 31 ustawy systemowej, ZUS powinien dokonać zwrotu na wskazany rachunek bankowy płatnika lub w gotówce, jeżeli płatnik składek nie jest zobowiązany do posiadania rachunku bankowego, chyba że mimo tego płatnik zażąda zwrotu nadpłaty na rachunek bankowy. (tak Komentarz do art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, opubl. Legalis)

Zatem z literalnej wykładni powyższych przepisów wynika, **że organ rentowy dopiero po zawiadomieniu płatnika o kwocie nienależnie opłaconych składek**, a następnie z chwilą wpływu wniosku o ich zwrot, ma obowiązek dokonać zwrotu kwoty nienależnie opłaconych składek w terminie 30 dni od dnia wpływu przedmiotowego wniosku.

Jeśli doszło do nadpłaty składek, a w chwili złożenia wniosku o jej zwrot płatnik nie zalegał z zapłatą żadnych składek na ubezpieczenia społeczne, to organ rentowy nie ma podstaw prawnych do odmowy zwrotu tych środków. (vide: wyrok SA w Szczecinie z dnia 14.03.2019 r., III AUa 560/18, opubl. L.)

Przekładając przedmiotowe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że jak bezspornie ustalono wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą był zgłoszony do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 06.08.2015r. do 30.08.2015r., a w okresach od 01.09.2016r. do 08.03.2017r., od 14.04.2017r. do 13.05.2017r. i od 22.06.2017r. do 31.08.2017r. był z tego tytułu zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Natomiast do 31.08.2017r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w sposób nieprawidłowy wbrew treści art. 18a ust. 2 pkt. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych rozliczał składki od preferencyjnej podstawy wymiaru i złożone przez niego do ZUS deklaracje rozliczeniowe błędnie dotyczyły składek w takiej preferencyjnej a nie pełnej wysokości.

Powyższą okoliczność prawomocnie przesądził zaś dopiero Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie o sygn. akt VIII U 2927/19, bowiem wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji ZUS określającej podstawy wymiaru składek z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. Przedmiotowe orzeczenie wiąże Sąd w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej. Związanie treścią prawomocnego orzeczenia oznacza nakaz przyjmowania przez te podmioty, że w objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2011 r., IV CSK 563/10, LEX 864020).

Skutek materialno-prawny prawomocnego orzeczenia oznacza, że prawomocne orzeczenie odpowiada rzeczywistemu stanowi prawnemu, potwierdza go i czyni go niewątpliwym. Jeśli zatem dane zagadnienie prawne zostało prawomocnie rozstrzygnięte w pierwszym procesie, stanowi kwestię wstępną (prejudycjalną) w innym procesie, w którym dochodzone jest inne żądanie. Związanie prawomocnym wyrokiem oznacza, że sąd obowiązany jest uznać, iż kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku i w późniejszym procesie kwestia ta nie może być już ponownie badana (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2003 r., I CKN 263/01, M. Prawn. 2015, nr 2, s. 85). Nie jest w świetle powyższego dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnym postępowaniu, chociażby przedmiot tych spraw się różnił (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2011 r., I PK 225/10, LEX nr 896456).

W uzasadnieniu wyroku z dnia 20 maja 2014 r., I PK 295/13 (LEX nr 1483572) Sąd Najwyższy wyjaśnił ponadto, że związanie prawomocnym wyrokiem oznacza, iż sąd obowiązany jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku, nawet jeżeli argumentacja prawna, na której opiera się to rozstrzygnięcie jest nietrafna. W późniejszej sprawie kwestia ta nie może być już w ogóle badana. Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2008 r., IV CSK 441/07, LEX nr 376385).

W tym stanie rzeczy uznać bez wątpienia należy, że deklaracje rozliczeniowe złożone przez ubezpieczonego za okres od 09.2016 r. do 08.2017 r. były nieprawidłowe, pomimo jednak tego ubezpieczony nie złożył żadnych deklaracji korygujących za ten okres, co uniemożliwiło następnie rozliczenie jego konta w ZUS i ustalenie salda a co za tym idzie ustalenie, czy faktycznie doszło po jego stronie do nadpłaty składek a jeśli tak to w jakiej dokładnie wysokości. Dlatego też organ rentowy nie miał wiedzy o stanie konta płatnika i nie miał możliwości dokonania zawiadomienia płatnika o ewentualnej kwocie nienależnie opłaconych składek.

Dopiero natomiast prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z dnia 25 marca 2020 r. w sprawie o sygn. akt VIII U 2927/19, który zapadł już po dacie wydania zaskarżonej decyzji, otworzył dla ZUS drogę w sytuacji dalszego braku działania po stronie wnioskodawcy, do złożenia deklaracji rozliczeniowych przez organ z urzędu.

Natomiast postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter kontrolny, służy badaniu prawidłowości decyzji organu rentowego i nie może polegać na zastępowaniu tego organu w wydawaniu decyzji ustalających świadczenie z ubezpieczeń społecznych. **Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy** (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2007 r., I UZP 1/07, OSNP 2007 nr 21-22, poz. 323).

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie uznając tym samym prawidłowość wydanej w dniu 21 maja 2019 r., decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł..

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

18 V 2021 roku.

K.B